Inflow
information journa

Komunikace

číslo 2
ročník 1

technika

neverbální

mezilidská

Milí cestující,

ráda bych Vás jako velitel přivítala na palubě našeho časopisu Inflow s tématem Komunikace. Uvolněte se a pohodlně posaďte.

Let nebude dlouhý, ale přesto zajímavý, a dozvíte se mnoho informací, které Vás obohatí.

Při letu Vám budou nápomocny moje kolegyně Bára Buchtová, Ivka Filoušová, Káťa Macková a kolega Filip Šubrt.

Komunikace je velmi důležitá v našem životě, bez ní bychom se neobešli. A tak je tomu i s časopisem Inflow.

A kudy poletíme? Nejprve se podíváme s Bárou na zoubek asertivitě a konfliktům. A ten, který na svém těle nosí nějakou trvalou ozdobu, bude potěšen jejím článkem o tetování.

Následně se s Ivinou haptikou dotkneme oblak a shrneme si internetovou komunikaci.
Proletíme kolem výsledků dotazníků, které obsahují již zmiňovanou internetovou komunikaci lidí nad 35 let.

Pokud Vás zajímá, jestli je při letu porušována nějaká Vaše zóna, přečtěte si článek Káti. Poté se můžete uvolnit při historii smajlíků. .

Turbulence prožijeme s Filipem v jeho článku o Instant messingerech. Ale musíte si dát pozor, jelikož to není jen o ICQ.

A kam se vznesete se mnou? Dozvíte se zajímavé věci o mimice (víte, že výrazná mimika způsobuje vrásky?) a nesmíme zapomenout na Kabinet informačních studií a knihovnictví (KISK). Chcete-li vědět, jestli jeho členové umí číst v lidských tvářích, podívejte se na výsledky naší ankety....

Nejprve se připoutejte a poté můžeme vyrazit.

Za celý tým
AŠ

Obsah

Komunikace pomocí internetu	**str. 01**
Výsledky anktety o internetové komunikaci pro osoby starší 35 let	**str. 02**
Instant messenger není jen ICQ	**str. 07**
Komunikace mobilem zdarma	**str. 08**
Historie emotikonů	**stt. 10**
Komunikace tetováním	**str. 11**
Asertivita	**str. 13**
Konflikty	**str. 14**
Proxemika	**str. 16**
Haptika	**str. 17**
Mimika	**str. 18**
Malý kvíz	**str. 19**
Křížovka	**str. 22**
Slavní o komunikaci	**str. 22**

Komunikace pomocí internetu

V dnešní době se stále více rozvíjí komunikace prostřednictvím počítače, tzv. computer-mediated communication (CMC). Elektronickou komunikaci můžeme rozdělit na:

- Textovou – většina elektronické komunikace – e-mail, chat
- Zvukovou – SKYPE
- Obrazovou – posílání obrázků, nadstavby ICQ, videokonference

Elektronická pošta

Nejspíše nejpoužívanějším prostředkem komunikace přes internet je elektronická pošta. E-mail je způsob odesílání a přijímání zpráv přes elektronické komunikační systémy. U e-mailu převažuje textová komunikace a je komunikací asynchronní.
E-maily můžeme rozdělit do několika skupin:
- účelové – pracovní, školní, jsou psány za určitým účelem
- informační – obsahují pouze určitou informaci
- soukromé
- strojové – komunikace s programem za konkrétním cílem
- spamm – nevyžádané masově šířené sdělení

Chatové servery

Chat nebo-li multiuživatelský program pro synchronní komunikaci. Chat je bezplatný diskusní server, na který se může přihlásit kdokoli s přístupem k internetu. Podstatou chatových serverů je povídání si s lidmi, kteří se vyskytují na stejném serveru ve stejný čas. Většinou jde o lidi, se kterými se z reálného světa neznáme. Na chatové servery může uživatel vstoupit jako přihlášený za určitou přezdívkou nebo jako host.

Instant messaging

Je forma komunikace v reálném čase přes internet mezi dvěma nebo více lidmi, založená na psaném textu. Většina systémů dovoluje sledovat, zda je uživatel online, offline.
K hlavním systémům patří: SKYPE, MSN Messenger, ICQ, AOL AIM, Messenger Yahoo.

ICQ

Je komunikační program, který byl vyvinut v roce 1996 izraelskou firmou, nynějším vlastníkem je firma AOL.
ICQ slouží ke komunikaci mezi uživateli na internetu v reálném čase. Probíhá pomocí textových zpráv, většinou hojně doplněných smajlíky. Podporuje posílání souborů, pohlednic, omezené odesílání SMS zpráv zdarma. Uživatelé jsou identifikováni číslem UIN, které obdrží každý uživatel po registraci. Ostatní uživatele lze vyhledávat přes e-mail, nick, jméno, příjmení a UIN.

SKYPE

Je software sloužící k telefonování přes internet zdarma mezi uživateli kdekoli na světě a v neomezené délce hovoru.

-IF-

Použité zdroje:

ŠMAHEL, David. *Specifika komunikace prostřednictvím elektronické pošty* . [s.l.], 2000. 48 s. Bakalářská práce.
PERNIČKOVÁ , Irena. *Specifika komunikace prostřednictvím Internetu* . [s.l.], 2004. 117 l., xx l. příl., Diplomová práce.

Výsledky ankety

o internetové komunikaci pro osoby starší 35 let

Malý průzkum o přístupu k internetu a internetové komunikaci u osob starších 35 let.Rozhodli jsme se udělat malý průzkum o přístupu k internetu a využívání internetové komunikace u osob starších 35 let. O vyplnění dotazníku jsme poprosili 120 osob převážně z našeho okolí. Průzkum jsme udělali proto, abychom zjistili, zda mají tito lidé přístup k internetu, v jaké hojnosti využívají e-mail a zda vědí o dalších možnostech internetové komunikace. Výsledky jsme rozdělili do dvou věkových skupin a vyhodnotili pomocí grafů, které si můžete prostudovat níže. Na 2. a 3. otázku odpovídali pouze osoby mající přístup k internetu.

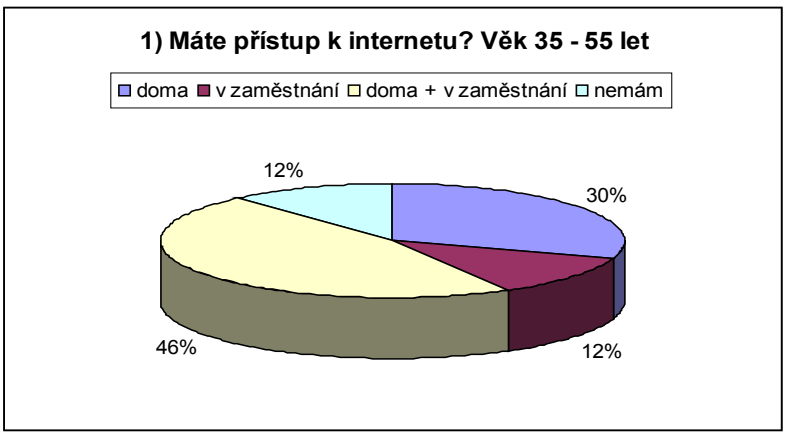

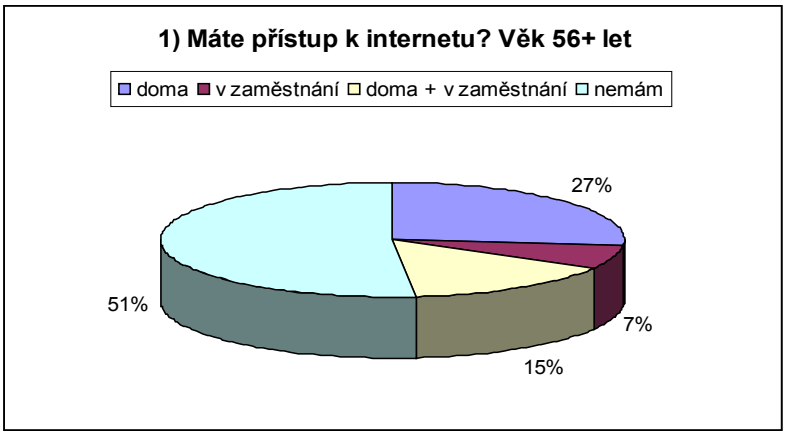

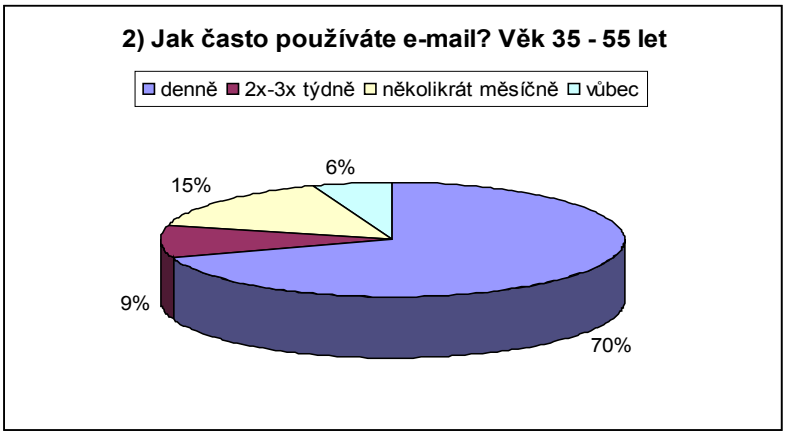
2) Jak často používáte e-mail? Věk 35 - 55 let
denně
2x-3x týdně
několikrát měsíčně
vůbec
6%
15%
9%
70%

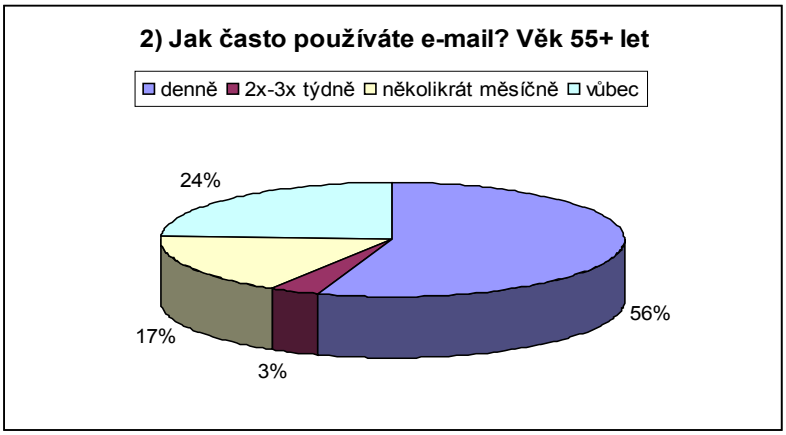
2) Jak často používáte e-mail? Věk 55+ let
denně
2x-3x týdně
několikrát měsíčně
vůbec
24%
56%
17%
3%

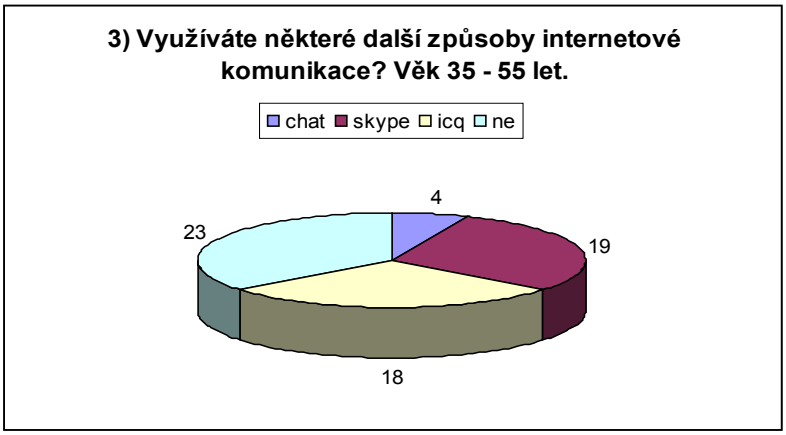
3) Využíváte některé další způsoby internetové komunikace? Věk 35 - 55 let.
chat
skype
icq
ne
4
23
19
18

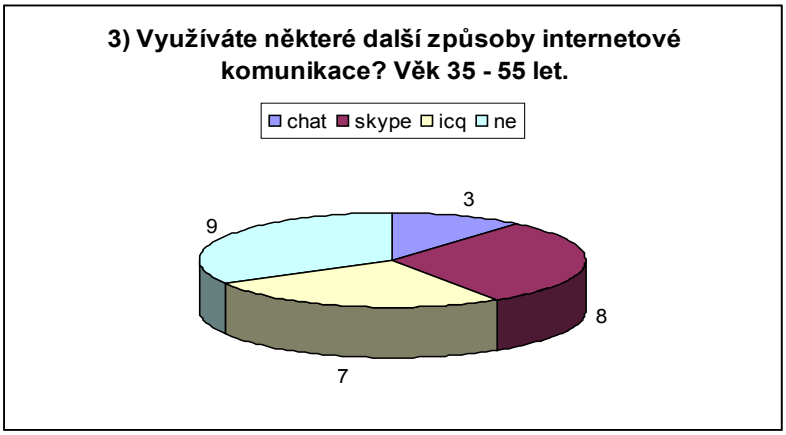
3) Využíváte některé další způsoby internetové komunikace? Věk 35 - 55 let.
chat
skype
icq
ne
3
9
8
7

-IF-

Instant messenger není jen ICQ

Když v Čechách řekneme instant messenger (dále jen IM), vybaví se mnoha lidem jediný program, využívajíc stejnojmený protokol ICQ. ICQ je nejstarším protokolem pro IM na světě. Vymysleli ho čtyři kamarádi v Izraeli v roce 1996. Roku 1998 jejich firmu odkoupil American Online, aby omezil konkurenci pro svůj IM. Řeknete si, nejstarší bude určitě nejlepší. Ale jak si ukážeme v následujícím přehledu programů a protokolů, starší neznamená lepší….

Originál klient pro ICQ

Nejpoužívanější program v ČR je ICQ, používá jej více jak polovina všech uživatelů IM. Pomocí tohoto programu si nemusíte jen psát, ale může spolu i telefonovat ,videotelefonovat ale také posílat soubory. V Česku též můžete posílat zdarma SMS do sítě O_2, bohužel i zde jste omezeni pouze 60 znaky. Jednou z velkých nevýhod tohoto klienta je určitá „lokálnost“. Protokol ICQ je populární jen v několika málo zemích světa (Česká republika, Rusko, Slovensko). Další nevýhodou je velká náročnost originálního klienta na výkon počítače a přítomnost reklamního banneru. Naopak výhodou je kompletní lokalizace programu do češtiny. Mezi další výhody patří existence webového rozhraní.

ICQ trochu jinak

Na protokolu ICQ je založen i ruský klient QIP. Nabízí veškeré funkce originální klienta, vyjma zasílání SMS. Tento program je rovněž kompletně přeložen do češtiny. Program je velice hardwarově nenáročný a nemusí se vůbec instalovat, stačí vybrat místo na disku a tam ho zkopírovat. Nevýhodou tohoto programu je špatný přenos souborů. Ve zkušební verzi je nový klient QIP Infium, který je již multiprotokolový. Vedle protokolu ICQ obsahuje i Jabber a ruský protokol XIMSS. Na konec vás musím upozornit, že používání neoriginálního klienta je v rozporu s licencí a není tedy legální.

Buďte světoví

Windows Live Messenger

Světovým vládcem na poli IM je Windows Live Messenger (dále jen WMV). Jak je tomu u Microsoftu obvyklé, je tento program velmi dobře integrován do celé rodiny produktů. Na velmi dobré úrovni je zde sdílení kontaktů s MS Outlook či Windows Media Playerem. Tento klient je schopen přenášet nejen text, obraz, ale na velmi dobré úrovni je i přenos zvuku, některé hlasy říkají, že je lepší než Skype. Tento program pracuje nejen ve své síti MSN, ale i v síti Yahoo!. Drobným nedostatkem je chybějící webové rozhraní, ale i na něm se pracuje. Celý program je lokalizován do češtiny.

Yahoo! Messenger

Dalším světově používaným program je Yahoo! Messenger. Vyvinula ho firma Yahoo a program využívá k přenosu vlastní síť Yahoo!, ale je schopen pracovat i síti MSN. Tento program je schopen jako všechny ostatní přenášet text, zvuk, video ale i soubory. Mezi zajímavosti patří internetový vyhledávač nebo RSS čtečka. Bohužel program není k dispozici v češtině. Jistým mínusem může být i přítomnost reklamního banneru.

Když Yahoo, tak my taky

Google Talk

To by nebyl Google, aby zůstal pozadu za svými konkurenty. V roce 2005 spustil svůj vlastí projekt Google Talk. Tato služba pro IM využívá protokolu XMPP, což je oficiální název pro základ protokolu Jabber. Tato služba umožňuje přenášet text, soubory, zvuk online, ale i offline (zanechání voicemailu, když je volaný momentálně offline). Program sám o sobě je velice jednoduchý a nenáročný. Samozřejmostí je přítomnost webového rozhraní klienta. Nevýhodou je chybějící čeština. Na závěr bych chtěl podotknout, že se nejedná o kompletní výčet všech známých IM. Vybral jsem pouze ty z mého pohledu nejzajímavější.

P.S. Všechny zde uváděné programy jsou zdarma!:)

-FŠ-

Komunikace mobilem zdarma

Anotace:
Tento krátký článek pojednává o komunikaci pomocí technologie Bluetooth. Zvláštní důraz je kladen na speciální druh komunikace jménem bluejakcking..

Klíčová slova:
Bluetooth, bluejacking, reklama, sledování..

Bluetooth v mobilu spása nebo zkáza?

Mobilní telefon nám slouží již téměř 60 let ke komunikaci, ale až v posledním desetiletí se setkáváme s jeho masivním rozšířením ve společnosti. Jistě všichni známe jeho komunikační možnosti jako jsou zprávy SMS, MMS či pouhé telefonování. Ale víte, že telefonem můžete komunikovat i pomocí technologie bluetooth a to zcela zdarma? Je vaše odpověď ne? Tak je tento článek o bluejackingu (komunikace pomocí bluetooth) určen právě vám.

Trocha historie nikdy neuškodí

Abychom trochu více pochopili, o čem bluejacking je, musíme se podívat do roku 1995, kdy si firma Ericsson objednala studii na nový druh bezdrátového spojení, které se mělo stát novým světovým

standartem[1]. K prvnímu úspěšnému spojení došlo v laboratoři v roce 1998. První telefon vybaveným touto technologií byl Ericsson R520M.

Bluejacking v praxi

Je možné, že jste se slovem bluejacking ještě nesetkali. O jeho původu se vedou spory, nejčastějším vysvětlením ovšem je, že jde o složeninu slov Bluetooth a hijacking. Bluetooth je technologie, která je pro tuto činnost používaná,

1 http://www.bluetooth-infos.de

hijacking je anglické slovo znamenající „unášení" (ve významu únosu)[2].
Bluejacking je tedy způsob, jak někomu poslat „nevyžádanou" zprávu na jeho mobilní telefon či jiné zařízení vybavené technologií bluetooth. Jedná se o zcela nevinnou hru, která nijak neohrožuje bezpečnost přístroje na druhé straně a neumožňuje odcizit citlivá data. Prostě jen pošlete krátkou zprávu (jako SMS) bez znalosti čísla a zadarmo na jakékoliv zařízení v dohledu vysílače/mobilního telefonu.. Jediné omezení je omezení 32 znaků na zprávu.A hlavně musíte tuto zprávu poslat jako vizitku, protože tento standart nepotřebuje ke svému spojení spárování zařízení.

Využití bluejackingu

Myslíte si, že tento druh jednocestné komunikace je k ničemu? Tak to jste na velkém omylu. Velkého potencionálu této technologie si všimli například reklamní agentury. Ty využívají tuto službu třeba v tzv. „gerilovém marketingu".(například reklama na limonádu Fanta a zasílání zprávy „Buď Bambucha" v létě 2007). Jistě si řeknete, že se jedná o nevyžádanou reklamu (tzv. spam), ale to jste na omylu. Přijmout zprávu můžete pouze ve viditelném módu a je jen na vás, jste-li viditelní a dáváte souhlas s kontaktováním od kohokoliv.

Dalším příkladem může být projekt Loca[3]. Celý systém projektu byl navržen pro městské hustě obydlené oblasti a tvořila jej síť spojených uzlů vybavených Bluetooth technologií, které neustále vyhledávaly u kolemjdoucích telefony s aktivovaným Bluetooth a informace o jejich pohybu odesílaly do centra sítě. o nějaké době na telefony byly odeslány nevyžádané zprávy od „špeha" (tento typ spamu je nazýván „Bluejacking"), které daly majitelům mobilů vědět, že jsou sledováni. Chodci o této síti samozřejmě nebyli předem informováni, aby u nich byla zachycena věrná reakce na tuto zprávu. Konkrétně na festivalu ZeroOne v San Jose bylo sledováno 2 500 lidí a jejich pohyb zachycen celkem více než milionkrát.

Obrana proti bluejackingu

Obrana je velice jednoduchá a 100% účinná. Vypněte na svém mobilu bluetooth nebo zapněte neviditelnost vašeho zařízení.

-FŠ-

2 http://www.palmhelp.cz/html/modules.php?name=News&file=article&sid=1214

3 http://www.mobilmania.cz/Autori/Pozor-mobily-lze-sledovat-prostrednictvim-Bluetooth/sc-44-sr-1-a-1115712/default.aspx

Použité zdroje:

DR. ZELLMER GMBH. Technische Grundlagen von Bluetooth [online]. [2002-] [cit. 2007-11-20]. Dostupný z WWW: <http://www.bluetooth-infos.de/>.
KOCMAN, Rostislav. Ericsson R520m – naplní vaše mobilní sny? [online]. 2001 [cit. 2007-11-20]. Dostupný z WWW: <http:// mobil.idnes.cz/telefony.asp?r=telefony&c=A010717_0036623_telefony>.
KURUC, Jiří. Bluejacking : zvrhlý fenomén vystrkuje růžky [online]. 2003 [cit. 2007-11-20]. Dostupný z WWW: <http://www.mobilmania.cz/default.aspx?article=1105134>.
JANEČEK, Vladislav. Dočkáme se záplavy reklamních zpráv na svých mobilech? [online]. 2003 [cit. 2007-11-20]. Dostupný z WWW: <http://mobil.idnes.cz/dockame-se-zaplavy-reklamnich-zprav-na-svych-mobilech-pd9-/mob_tech.asp?c=A031201_5247618_mob_tech>.
POSTLER, Štěpán. Pozor, mobily lze sledovat prostřednictvím Bluetooth [online]. 2007 [cit. 2007-11-20]. Dostupný z WWW: <http://www.mobilmania.cz/default.aspx?section=21&server=1&article=1115712>.
KRCMAR. Bluejacking aneb zprávy zdarma [online]. 23.5.2007 , 23.5.2007 [cit. 2007-11-20]. Dostupný z WW: <http://www.palmhelp.cz/html/modules.php?name=News&file=article&sid=1214>.

Historie emotikonů

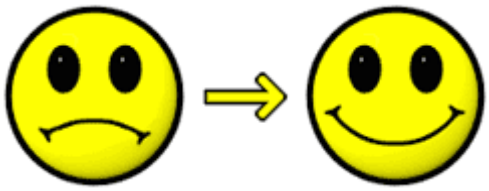

Vdnešní době stále vzrůstající internetové komunikace snad již nikomu není neznámý pojem „smajlík“. Emotikony, jejichž definici jsem si vypůjčila z serveru wikipedie - grafické symboly, složené obvykle z interpunkčních a speciálních znaků, které vyjadřují pisatelovu náladu, postoj či emoce[1], se nám neslyšně vplížily do našich životů a staly se jeho nedílnou součástí. Často je používáme téměř automaticky. Nicméně přemýšleli jste někdy, jak vůbec tento fenomén vznikl? Rozhodla jsem se trochu prozkoumat jeho historické kořeny ☺.

Kupodivu jsem na síti našla pár relevantních článků. O prvním doloženém smajlíkovi jsem se dočetla:

„Už v roce 1890 se v novinách objevil žertovný soubor znaků, připomínající dnešní smajlík. Opravdová historie emotikonů však začala o něco později. A světe div se, i v této oblasti měl prsty Microsoft. Smajlík ale vznikl v diskuzi a pátrání po něm jakoby shrnovalo dobrodružný vývoj počítačů samotných. Je obtížné tomu uvěřit, ale první náznaky emotikonů se objevily již v době rozšíření psacích strojů, tedy na konci 19. století. Je to pochopitelné – psací stroj skutečně nemohl na papír obtisknou jiné znaky, než ty, jejichž obrysy měl na klapkách. A právě jednomu z uživatelů psacího stroje vděčíme za první zatím objevený smajlík. Nachází se v druhém čísle časopisu „The Typewriter World“ z roku 1897, kde je přetištěn humorný článek (ten je dokonce z roku 1890). Jde kraťoučký text parodující dopis nováčka, který si koupil psací stroj. Kromě takových těch standardních přepisů (místo písmena O je psána nula apod.) se zde nachází i tato věta:

*„...he Said it would Be a thxng of beavty & jOy FORever ;) i wishe he w*uld...“.“*[2]

Každopádně je ale za autora klasického žlutého obličejíčku považován Harvey Ball, grafik a kreslíř z Massachusetts:

„Někdy v roce 1963 dostal jako umělec na volné noze za úkol navrhnout firemní grafiku pro povzbuzení zákazníků i zaměstnanců jedné pojišťovací společnosti. Obrázek, který dnes vidíme na téměř každém diskusním fóru, tehdy prý navrhl asi za deset minut. Zákazník byl spokojen, žluťoučký smajlík se stal součástí firemní identity a také zaměstnanci, snad jako pobídku k úsměvu na pracovišti, dostali usměvavé odznaky. Tento symbol se stal velmi populárním a ani ne o deset let později už bylo těchto odznaků prodáno přes padesát milionů.Pátrání po počátcích smajlíku ovšem probíhalo netradičním způsobem. Zpočátku nikoho nenapadlo, že dvojtečka a závorka započaly nějakou „novou éru komunikace“, a tak až po několika letech se začali zvědavci pídit, odkud že ten smajlík pochází. Takže na události, které jste si zde přečetli chronologicky seřazené, se ve skutečnosti vynořovaly v opačném pořadí – vždy, když někdo našel starší výskyt (nebo dokonce náznak výskytu) smajlíku nebo jiných ASCI art výtvorů, pochlubil se se svým historickým objevem na internetu. Vykopávání prvního

1 http://cs.wikipedia.org/wiki/Emotikon

2 http://technet.idnes.cz/microsoft-pomohl-vykopat-prvni-smajlik-f0b-/sw_internet.asp?c=A061103_170742_sw_internet_dno

smajlíku tak můžeme nazvat internetovou archeologii.

Navíc se stalo, že se původní příspěvek Scotta Fahlmana zcela ztratil. Teprve v únoru 2002 začal Mike Jones z Microsoftu pátrat po té původní zprávě. Snažil se zjistit, jak by se jmenoval záložní soubor, kdyby ještě existoval. Podařilo se mu objevit jednu ze záloh kdesi na univerzitě a na starém čtecím zařízení pásku přečíst. Do hledání, financovaného Microsoftem, se zapojilo přes deset lidí. Tak mohlo být diskusní vlákno objeveno a „restaurováno" v původní verzi..."[3]

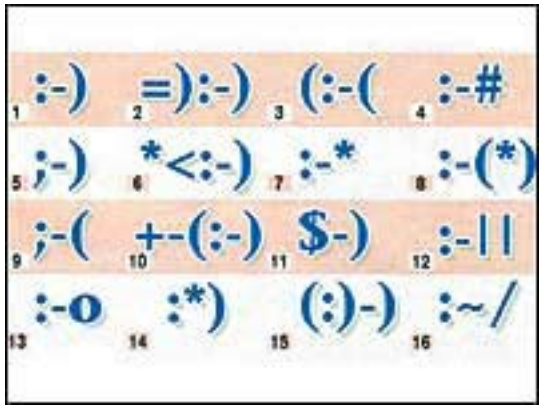

Tedy ani mě na začátku nenapadlo, že to mohlo být až tolik zapeklité. Tak jsem zase o něco chytřejší ☺. Ještě přidám malý tip pro opravdové „smajlíkové" fajnšmekry - http://smajlici.info/ na těchto stránkách najdete spoustu dalších zajímavostí ze světa emotikonů.

-KM-

3 http://technet.idnes.cz/microsoft-pomohl-vykopat-prvni-smajlik-f0b-/sw_internet.asp?c=A061103_170742_sw_internet_dno

Použité zdroje:

Emotikon. *Wikipedie* [online]. 2007 [cit. 2007-11-21]. Dostupný z WWW: <http://www.cs.wikipedia.org/wiki/Emotikon>.

KASÍK, Pavel. :-) Microsoft pomohl vykopat první smajlík. *Idnes.cz* [online]. 2006 [cit. 2007-11-21]. Dostupný z WWW: <http://technet.idnes.cz/microsoft-pomohl-vykopat-prvni-smajlik-f0b-/sw_internet.asp?c=A061103_170742_sw_internet_dno>.

Komunikace tetováním

Jak je jistě všem známo, veškerá komunikace neprobíhá pouze verbální cestou. Na to, abychom komunikovali však nepotřebujeme dokonce ani gestikulaci, mimiku, pohledy do očí či doteky... Mnohé o sobě totiž říkáme také tím, jak se oblékáme, zda chodíme upravení, jak se zdobíme či všelijakými mutilacemi. Jedním z příkladů trvalých mutilačních změn jsou i různé tetováže. Podíváme-li se do historie, zjistíme, že tetování mnohdy sdělovalo nějakou informaci přímo, jindy mělo za úkol pouze něco symbolizovat.

Tetování jako přímá informace

Příkladem toho, že pomocí tetování může být přenesena informace přímo, je případ z dějin kryptologie – asi v 5 století před naším letopočtem poslal řecký vyslanec Histiaios v Persii vzkaz svému bratranci o tom, že je vhodná doba, aby se vzbouřil proti Dareovi I. Tuto zprávu nechal vytetovat svému otrokovi na hlavu a poté ji nechal zarůst vlasy. To však není jediný

příklad ze starověku. Už antičtí Řekové a Římané tetovali zločince a otroky za účelem identifikace. Tetování „vězňů“ však není případem nějak zvláště ojedinělým ani v poněkud novější době – příkladem jsou nacistické koncentrační tábory, kde byli vězňové takto označováni identifikačními čísly na rukou.

Tetování jako symbol

Tetování může symbolizovat mnohé – od osobních věcí až po vyznání se k členství v nějaké skupině. Lidé mnohdy chtějí tetováním říci: „já někam patřím“. Tetovat se nechávali například první křesťané – na důkaz své oddanosti si pod kůži nechávali vpichovat křížky, nápisy INRI, X, JN, alfu a omegu, Ježíšův akronym či jehňata. Tetování bylo také častým znakem námořníků – zde tak však bylo činěno hlavně z praktických důvodů – aby byla usnadněna jejich identifikace, pokud by přepadli přes palubu. Tetování také může určovat například společenský statut – to platí zvláště pro přírodní národy – a může být také znakem, že člověk dosáhl určitého bodu ve svém životě – od čehož se odvíjí funkce rituální. Tetování může symbolizovat v této souvislosti např. že jedinec opustil dětství či že vstoupil do manželství. Tetování bylo také dříve častým znakem „kriminálních a podvratných živlů“. Tato zvěst o tetování se nesla ještě v první polovině 20. století. Dnes se (alespoň v západní společenosti) stává čím dál více módním trendem. Dle mého názoru však i dnes hraje tetování mimo estetické funkce také jistý symbolický význam pro jeho vlastníka.

Příkladů, kdy tetování vzniklo, aby něco vyjadřovalo či symbolizovalo, je samozřejmě nespočetně a není ani možné je zde všechny vyjmenovat. Svým článkem jsem pouze chtěla naznačit, že komunikovat lze opravdu různými způsoby. Pro zájemce o tuto tematiku mohu doporučit knihu *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla* od Marina Rychíka, který se tetováním zabývá velice podrobně, věnoval mu svou postupovou, diplomovou i rigorózní práci a spolupracuje s magazínem *Tetování*.

- -

Použitá literatura:

BLAŽEK, Vladimír. *Základy sociobiologie a etologie* [online]. 2002 [cit. 2007-11-19]. Dostupný z WWW: <http://www.oba.zcu.cz/soubory/literatura/KSE/KSE,%20Strucne%20teze%20prednasky%20(Blazek%202002).pdf.>.

RYCHLÍK, Martin. *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla*. Praha : Lidové noviny, 2005. 350 s.

RYCHLÍK, Martin. *Tetování – variabilní univerzálie zdobení lidského těla*. [s.l.], 2003. 170 s. Diplomová práce. Dostupný z WWW: <http://www.rychlik.wz.cz/FILE/PZK.doc.>.

VANĚK, Jan. *Tetování* [online]. c2007 [cit. 2007-11-19]. Dostupný z WWW: <http://antropologie.zcu.cz/index.php?clanek=381&kategorie=89>.

Teorie neverbální komunikace [online]. c2005 [cit. 2007-11-19]. Dostupný z WWW: <http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=5426>.

ASERTIVITA

Asertivita. Pojem, který se na nás v současné době hrne ze všech stran. Je tato komunikační dovednost opravdu tak podstatná pro soužití s ostatními lidmi? Odpověď nechám samozřejmě na každém, jelikož bych nerada někým manipulovala... Domnívám se totiž, že v dnešním světě, přesyceném hromadou reklam, seriálů a módních časopisů, je těžké mít vlastně nějaký vlastní názor a nejenom mozaiku názorů cizích, vtlačenou do našich mozků. Asertivita může být takové „judo proti manipulaci“[1], a proto není dle mého názoru tak úplně marné, osvojit si některé její techniky... Asertivita se v lidské komunikaci objevuje v různé intenzitě a v literatuře bývá členěna do čtyř skupin: Základní asertivita spočívá v tom, že člověk vyjadřuje své pocity, myšlenky a názory jednoduše a přímo – na první pohled se to zdá snadné, že? Ale přiznejme si – kolikrát v životě už jsme slyšeli (nebo dokonce vyslovili) větu typu*: „Tady nikdo neudělá...“, „Bylo by potřeba...“, „Co by vám udělalo, kdybyste ....“* – tak takto to tedy správně (asertivně) není. Asertivní výroky by měly být formulovány v první osobě – *„Chci abys to udělal...“, „Nechci v tom pokračovat...“*. Empatická asertivita již není pouhým vyjádřením citů, potřeb či názorů, ale zahrnuje v sobě i vnímavost a citlivost vůči ostatním. Spočívá v porozumění a respektu k jiným lidem. *„Mrzí mě, že jsem byl takový, nechci, aby ses zlobil...“, „Chápu, že se mnou nemůžeš souhlasit...“*. Stupňovaná asertivita bývá většinou uplatňovaná, pokud je naše stanovisko ignorováno. Zezačátku používáme minimum asertivity, jsou-li však naše připomínky přecházeny bez reakce, můžeme asertivitu stupňovat. Příkladem může být: *„Přestaňte mě prosím obtěžovat...“* – ignorace – *„Nepřestanete-li mě obtěžovat, budu to muset nahlásit....“* atd. Konfrontativní asertivita je poslední skupinou asertivity. Je založena na tom, že žádáme po druhém vysvětlení a doplnění informací k problému, pokud u něj dochází k rozporu mezi slovy a skutky, když nerespektuje náš původní požadavek. Např: *„Minule jsem tě poprosil, abys mi takovéto věci oznámil vždy předem, můžeš mi prosím říct, proč to nerespektuješ?“* Mezi základní asertivní techniky patří například: *1) ASERTIVNÍ NE* (na nepřijatelné požadavky reagujeme odpovědí „ne“ – klidně, jasně, bez afektu, avšak rozhodně); *2) POKAŽENÁ GRAMOFONOVÁ DESKA* (stále dokola opakujeme svůj požadavek či odmítnutí, jednáme vytrvale a klidně, nenecháme se odklonit od problému); *3) OTEVŘENÉ DVEŘE* (přiznáme, že na kritice, kterou jsme vyslechli, může být něco pravdy); *4) SEBEOTEVŘENÍ* (jde o sdělování kladných i záporných informací týkajících se naší osobnosti, které dříve mohly vyvolávat pocity úzkosti nebo strachu); *5) VOLNÁ INFORMACE* (technika učící rozpoznávat v konverzaci prvky, které ukazují, co je pro našeho partnera důležité, a zároveň nabízet volné, nevyžádané informace o sobě); *6) NEGATIVNÍ DOTAZOVÁNÍ* (podporování kritiky, abychom mohli získat informace, které nám mohou pomoci k našemu zkvalitnění); *7) NEGATIVNÍ ASERCE* (souhlasíme s oprávněnou kritikou, přijímáme naše omyly a chyby bez popírání a úzkosti, a tím redukujeme zlost kritika); *8) PŘIJATELNÝ KOMPROMIS* (je přípustný, pokud nehrozí poškození osobní sebeúcty); *9) SELEKTIVNÍ IGNORACE* (Vybíráme si jen některé kritické údaje o sobě a těmi se pak snažíme něco udělat).

1 CAPPONI, V., NOVÁK, T. *Asertivně do života*. Praha : Svoboda – Liberta, 1992. s. 136

Někteří lidé asertivitu definují jako „umění říkat ne“. Jak však vidíme, jednat asertivně neznamená pouze odmítat. *„V běžném životě také kromě odmítání i přijímáme, naslouchámе, pozorujeme…. Je důležité umět právě přijímat – příjemné i nepříjemné. Asertivita v globálním pojetí a začlenění do vztahů je tak komunikačním stylem o umění naslouchat a respektovat, přijímat svět kolem sebe takový jaký je.“* [2]

-BB-

2 DUŠKOVÁ, Ludmila . *Asertivita.cz* [online]. [2007?], [cit. 2007-11-18]. Dostupný z WWW: <http://www.asertivita.cz/>.

Použitá literatura:

CAPPONI, V., NOVÁK, T. Asertivně do života. Praha : Svoboda – Liberta, 1992.

DUŠKOVÁ, Ludmila . Asertivita.cz [online]. [2007?], [cit. 2007-11-18]. Dostupný z WWW: <http://www.asertivita.cz/>.

VALIŠOVÁ, Alena. Asertivita v rodině a ve škole, aneb, Zásady jednání mezi dětmi, rodiči a učiteli . 3. upr. vyd. Jinočany : H&H, 1998

Konflikty

Anotace

Článek pojednává o tom, co je to konflikt a jak konflikty rozdělujeme. Klade si také otázku, co ho zapříčiňuje. Pokouší se také podat několik návrhů, jak konflikty řešit.

Klíčová slova

Konflikty, definice konfliktu, rozdělení konfliktů, teorie konfliktu, teorie agrese, předsudky, řešení konfliktů.

Komunikace je nedílnou součástí života každého z nás. Asi těžko bychom si bez ní dokázali život představit. Občas, bohužel, však nemusí probíhat zrovna idylicky. Vzniká při ní řada nedorozumění, neshod, rozporů.... zkrátka jevů, které se souborně nazývají konflikty. Nutno uznat, že se však jedná o docela přirozenou věc. Pokud se v konfliktu ocitneme, neznamená to, že bychom se nacházeli v nějaké bezvýchodné situaci – ovšem za podmínky, že tuto situaci umíme řešit...

Co to vlastně konflikt je?

Jaro Křivohlavý jej definuje takto: *„Konflikt (...) znamená střetnutí dvou nebo více zcela nebo do určité míry navzájem se vylučujících či protichůdných snah, sil a tendencí“*[1] a konflikty dále dělí do čtyř skupin podle počtu zúčastněných osob:

I. **intrapersonální konflikty**
II. **interpersonální konflikty**
III. **skupinové konflikty**
IV. **meziskupinové konflikty**

To ovšem není jediné možné dělení konfliktů. Můžeme je rovněž rozdělit podle určitých psychologických charakteristik na: konflikty **představ, názorů, postojů a zájmů**.

Co způsobuje konflikty?

Někteří sociologové a psychologové se domnívali, že za konflikty stojí agrese, jiní zase, že k nim dochází vlivem předsudků. Existuje několik názorů, které v sobě zahrnuje **teorie agrese**. K. Lorenz se například domníval, že agrese je důsledkem vrozených genetických faktorů. V každém člověku se postupně hromadí agresivní energie a pokud se stane něco, co spustí její uvolnění, dochází k agresivnímu chování. J. Dollard se zase domníval, že k agresivnímu jednání vede člověka frustrace. A Bandura pro změnu prohlašoval, že agrese je naučené chování – člověk se tak začne chovat, pokud zjistí, že je to pro něj výhodné a že takto může dosáhnout, čeho chce. Řada dalších vědců tvrdila, že za vznikem agrese stojí ještě jiné faktory – např. sledování televize, hlučné prostředí, horko, stísněné podmínky či kombinace těchto různých podmětů. Některé druhy agrese se zdají být svou formou zcela společenské – příkladem můžou být právě společenské **předsudky**. Nicky Hayesová definuje předsudek takto: *„Předsudek je fixovaný, předem zformovaný postoj k nějakému objektu projevující se bez ohledu na individualitu nebo povahu tohoto objektu. Člověk, který má předsudky, nezvažuje při posuzování druhých žádná alternativní vysvětlení. Výsledek jeho interpersonálního hodnocení je dopředu určen nějakou libovolnou vlastností toho druhého.“*[2] Tvorbě předsudků jsou vystavovány hlavně různé etnické či kulturní skupiny. T. W. Adorno se zabýval výzkumem předsudků a zjistil, že inklinaci k tvorbě předsudků zapříčiňuje výchova – lidé, vůči kterým jejich rodiče prosazovali tvrdou disciplínu, často vytváří předsudky, jelikož tak potřebují uvolnit agresi, kterou v nich tato výchova vyvolala a oni ji museli potlačovat.

Jak konfliktům předcházet a jak je řešit?

Chceme-li konfliktům předcházet, musíme disponovat určitou dávkou tolerance a hlavně nepodceňovat důležitost rozhovoru mezi lidmi. Problém může být jen těžko vyřešen, nebudeme-li o něm mluvit... Někdy však není možné konfliktům zabránit. O tom, jak konflikty řešit, pojednává řada publikací. Plamínek udává hned několik možností – pasivita, delegace(= svěření někomu jinému), náhoda (kupříkladu los), mediace a facilitace(= zapojení neutrálních odborníků), vyjednávání a projednávání, management (svěření řešení konfliktu do rukou řízení). Některé způsoby „řešení“ jsou však již od pohledu kontraproduktivní – např. násilí. Proto musíme pečlivě zvážit, kdy kterou metodu využijeme.

1 Křivohlavý, Jaro, 1925-. *Konflikty mezi lidmi*. Vyd. 2., přepracované, V Portálu 1. Praha: Portál, 2002. s.17.

2 Hayes, Nicky. *Základy sociální psychologie*. 2. vyd. Praha : Portál, 2000. s. 121.

Použitá literatura:

Hayes, Nicky. Základy sociální psychologie. 2. vyd. Praha : Portál, 2000. 165 s.

Křivohlavý, Jaro. Konflikty mezi lidmi. Vyd. 2., přepracované, V Portálu 1. Praha : Portál, 2002. 189 s.

Plamínek, Jiří. Jak řešit konflikty : 27 pravidel pro efektivní vyjednávání . 1. vyd. Praha : Grada Publishing, 2006. 127 s.

Proxemika

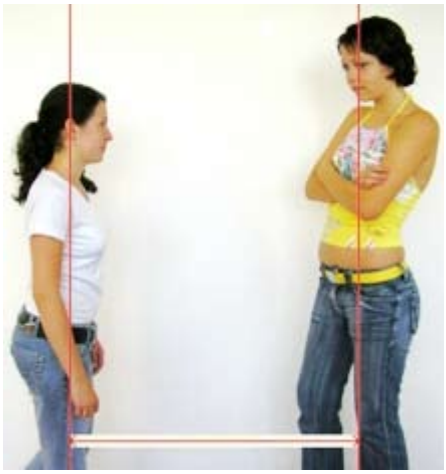

Anotace
V tomto článku se máte možnost dozvědět základní vymezení proxemiky, podrobněji je rozepsáno její rozdělení na čtyři distanční zóny – intimní, osobní, společenskou a veřejnou.

Klíčová slova
proxemika, intimní zóna, osobní zóna, společenská zóna, veřejná zóna

Neverbální komunikace je nedílnou součástí našeho života. Má mnoho součástí, např. gestiku, mimiku a haptiku by každý z nás dokázal snadno charakterizovat, co nám ale říká pojem „proxemika“? ***„Proxemika*** *je druh neverbální komunikace, spočívající ve vyjádření vztahu mezi lidmi prostřednictvím vzdálenosti, kterou k sobě komunikující subjekty zaujímají.“* Ano, i odstup může mnohé prozradit, můžeme jej dělit do čtyř kategorií:

intimní zóna - vzdálenost komunikujících je do 60 cm
osobní zóna - vzdálenost komunikujících je od 60 cm do 1,2 m
společenská zóna - vzdálenost komunikujících je od 1,2 m do 2 m
veřejná zóna - vzdálenost komunikujících je od 2 m dále.

Nicméně tato čísla jsou ryze orientační, každý člověk je má nastaveny odlišně. Jak? Záleží na mnoha faktorech. Wikipedie uvádí např. národnost, temperament nebo sociální prostředí, v němž se jedinec pohybuje. Do intimní zóny si pustíme opravdu jen toho, komu absolutně důvěřujeme, její násilné porušení může pro slabší jedince znamenat opravdový šok. A bohužel je realitou, že je narušována velmi často – ten, kdo někdy zažil ranní špičku v nacpané tramvaji, ví, o čem mluvím. *„Je to zóna milenců, ve které se málo mluví a prostředkem komunikace jsou smysly – čich a hmat.“*

Velmi zajímavé je Thielovo podobenství o řidičích jedoucích aut, které praví, že v porovnání s cestováním v hromadných dopravních prostředcích, kde jsou lidé nuceni porušovat intimní zóny, poskytuje cestování autem přímo komfortní odstup. A přece neustále roste nevraživost mezi šoféry. Proč? Narušuje se prostorové vnímání řidiče. Když ho někdo předjede, pociťuje to jako vniknutí do intimní zóny a brání se protiútokem. Či ať už jde o pohyb našich nohou nebo o jedoucí podvozek, bráníme vždy životní prostor, bojujeme o naše vlastnictví. Různým způsobem, ale hlavně svou přítomností, označujeme vlastní revíry. Když vnikne do tohoto prostoru někdo cizí, vnímáme to jako útok a snahu nás odtud vytlačit. Když však respektuje náš prostor, odpovídáme stejným respektem.“

Osobní zónu můžeme ohraničit jako vzdálenost pro podání ruky. *„Bylo zjištěno, že v Japonsku činí nejmenší poloměr této zóny pouhých 40 centimetrů. Proto naše „atlantická vzdálenost“ značně ochlazuje sympatie japonských partnerů. Zdá se, že v arabském světě neexistuje vlastně žádná osobní zóna, prodejce se snaží neustále dotýkat se docela neznámého zákazníka a „osahávat jej.““*

Pod zónou společenskou si můžeme představit vzdálenost, kterou zaujmeme při jednání s někým, kdo je nám nadřízen, co se týče zóny společenské, projevujeme jí tu nejvyšší možnou úctu – při styku s vysoce postavenou osobou – králové, prezidenti. *„ Toto pásmo lze také nazvat únikovým pásmem, protože v něm je skutečně možné distancovat se od jiných osob a podle potřeby se důstojně pohybovat.“*

Tak to by bylo takové malé nakouknutí pod pokličku zapeklité, ale velmi zajímavé proxemiky. A až zase příště budete mít neovladatelnou chuť vrátit

to i s úroky tomu „machýrkovi“, co vás právě se samolibým úsměvem předjel, zkuste si vzpomenout na tenhle článek. Nic není tak horké, jak se uvaří.

-KM-

Použitá literatura:

THIEL, Erhard. *Řeč lidského těla prozradí víc než tisíc slov*. Bratislava : Plasma service, 1993. 134 s. ISBN 80-901412-1-8.

Přehled nejdůležitějších tělesných signálů a jejich významů [online]. (1993) [cit. 2007-11-19]. Dostupný z WWW: <http://veslarka.webz.cz/nonverbum.htm>.

Proxemika [online]. 23.9.2007 [cit. 2007-11-19]. Dostupný z WWW: <http://cs.wikipedia.org/wiki>.

Haptika

Anotace

Článek pojednává o haptice neboli komunikaci dotykem, jenž patří mezi mimo řečové prostředky sociální komunikace. Je to forma sdělení, která je svázána formálními pravidly a výkladem, který postupně vybudovala společnost. Pozitivní dotyky mohou být přínosem v sociální, emoční, duševní i tělesné oblasti.

Klíčová slova

haptika, neverbální komunikace, dotyk, sdělení

Komunikace dotykem je nejspíše nejprimitivnější forma neverbální komunikace. Hmat se rozvíjí dříve než ostatní smysly a u mnoha skupin primátů pomáhá dotýkání a péče o srst udržovat sociální vazby. U člověka je potřeba dotýkat se důležitá k rozvoji osobnosti člověka, ovlivňuje sociální a emoční jistotu a kvalitu vztahu mezi rodičem a dítětem. Nedostatek přímého tělesného kontaktu dítěte s matkou vede k citové deprivaci dítěte[1]. Největší míra dotyku je v prvním roce života dítěte, poté nastává poměrně rovnoměrný úbytek, který trvá po celé dětství. Mezi dvojicemi dětí se dotýkají častěji děti stejného pohlaví. To se mění kolem dvanácti let, kdy začínají převažovat dotyky s opačným pohlavím[2].

Dotyky jsou jednou z nejvýraznějších forem sdělení, pomáhají potvrdit slyšené slovo. Normální a přijatelný dotyk hraje v mezilidských vztazích důležitou roli. Dotyky můžeme rozdělit na sedm kategorií: vyjadřující kladný vztah, ovládání, dotyky hravé, smíšené, náhodné, související s úkolem, s rituály[3]. Typy dotyků se pojí s pravidly, která si osvojují již děti, když se učí jiným společenským pravidlům. Tato pravidla se mění podle vztahu mezi zúčastněnými a podle situace, na které do značné míry závisí přijatelnost a vhodnost dotyku. Podvědomě pravidla známe a všimneme si, když je někdo poruší[4]. Lidé mají i sklony dotykům se vyhýbat. Je to u lidí uzavřených nebo když se obávají komunikace. Vyhýbavost dotyků se také zvyšuje společně s věkem, kdy dochází ke snížení dotyků s opačným pohlavím[5]. Autismus a Aspergenův syndrom se pojí s citlivostí a odporem vůči dotykům[6]. Jsou dva hlavní druhy dotyků, které mohou vyvolat nepříznivou reakci. A to pokud má dotyk agresivní význam anebo sexuální souvislost. Mužům dělá

1 [1] TEGZE, Oldřich. *Neverbální komunikace*. 1. vyd. Praha : Computer Press, 2003. 482 s. ISBN 807226429X

2 GWYNETH, Doherty-Sneddon. *Neverbální komunikace dětí : jak porozumět dítěti z jeho gest a mimiky* . 1. vyd. Praha : Portál, 2005. 197 s. ISBN 8073670437.

3 Viz. záznam 1

4 Viz. záznam 2

5 DEVITO, Josepph A. *Základy mezilidské komunikace*. 1. vyd. Praha : Grada Publishing, 2001. 420 s. ISBN 8071699888.

6 Viz. záznam 2

starosti spíše náznak dominance obsažený v dotyku, ženy se obávají spíše sexuálních důsledků[7]. To, co platí u nás, nemusí ovšem platit jinde. Vzájemné dotyky se liší podle kultur. Kultury jižní Evropy, Latinské Ameriky a některé arabské a africké společnosti jsou kultury kontaktní. Zachovávají mezi sebou malý odstup, více se k sobě obracejí, udržují zrakový kontakt a při vzájemné komunikaci se více dotýkají. Např. mezi arabskými muži jsou časté dotyky běžné, ale muž se na veřejnosti nesmí dotknout ženy. Nekontaktní kultury, což jsou obyvatelé severní Evropy nebo Japonska, udržují mezi sebou větší odstup a dotýkají se jen málokdy anebo vůbec. Proto se tyto kultury mohou navzájem vnímat jako chladné a rezervované anebo naopak jako neodbytné a nevhodně důvěrné. Neznalost cizích kultur může vést k rozpakům, ale i urážkám.

-IF-

7 Viz. záznam. 2

Použitá literatura:

TEGZE, Oldřich. *Neverbální komunikace*. 1. vyd. Praha : Computer Press, 2003. 482 s. ISBN 807226429X.

DEVITO, Josepph A. *Základy mezilidské komunikace*. 1. vyd. Praha : Grada Publishing, 2001. 420 s. ISBN 8071699888.

VÁVRA, Vlastimil. *Mluvíme beze slov*. 1. vyd. Praha : Panorama, 1990. 308 s.

GWYNETH, Doherty-Sneddon. *Neverbální komunikace dětí : jak porozumět dítěti z jeho gest a mimiky* . 1. vyd. Praha : Portál, 2005. 197 s. ISBN 8073670437..

Mimika

Anotace

Mimika je částí neverbální komunikace mezi lidmi. Odhaluje naše prožívání, emoční aktuální stav, je často neuvědomělá, expresivní. Její poznání je velmi důležité při práci s lidmi a je také nejdůležitějším zdrojem informací. Ve tváři vidíme jak radost, utrpení, bolest, tak i např. lhostejnost.

Klíčová slova

Mimika, obličej, komunikace, výraz,

Lidský obličej včetně očí je pravděpodobně nejdůležitějším zdrojem neverbálních signálů.[1] Výrazem mimických svalů člověk chtěně či nechtěně dává najevo druhým své momentální vnitřní stavy. Střídání výrazů u člověka je vrozené, ale je i ovlivněno zkušenostmi. Při vyjadřování emocí je obličej významný. Některé výrazy se používají ve všech kulturách a některé již ani nepotřebují žádný slovní doprovod. Dva z nejvýraznějších neverbálních mimických projevů je smích a pláč, obojí jako projev radosti, zejména ovšem smích a pláč jako projev smutku. Dalším zdrojem informací v obličeji je postavení rtů, zubů. Ve všech lidských společenstvích se setkáváme se šesti typy univerzálních výrazů : štěstí, smutek, překvapení, strach, hněv, odpor.[2] Některé jsou zcela jasné, jiné mohou být méně zřetelné. Výhodou je, že se v předstírání výrazů můžeme zlepšovat. Děti těchto šest nevytvářejí hned od narození, ale vytvářejí je v průběhu prvních pár měsíců. Když srovnáme obličejové výrazy u člověka a u šimpanzů, primáti jsou na tom poněkud lépe. Ti jich mají kolem dvaceti

1 DEVITO, Josepph. *Základy mezilidské komunikace*. 1. vyd. Praha : Grada Publishing, 2001. ISBN 8071699888. s. 127.

2 DOHERTY-SNEDDON, Gwyneth. *Neverbální komunikace dětí : Jak porozumět dítěti z jeho gest a mimiky*. 1. vyd. Praha : Portál, 2005. ISBN 80-7367-043-7. s. 127.

a my, lidé jen kolem devíti. Výrazy obličeje vznikají pohybem soustavy povrchových obličejových svalů, které se nacházejí pod pokožkou obličeje. Každý ze svalů se pohybuje určitým způsobem, který se navenek projevuje jako pohyb kůže na jeho povrchu. Další důležitou a také zajímavou součástí je obočí, zprostředkovává obličejová gesta. Zívání? Jaké je to když někdo kolem vás zívne? Vy musíte také. Je to pozůstatek reflexního napodobování výrazů obličeje.[3]

Spontánní výrazy jsou tedy do jisté míry vrozené a způsob maskování emocí a mění se s věkem. Například starší děti mohou lépe maskovat své zklamání.Zde je na místě poznamenat, že děti obvykle „hrají pocity“ až v době dospívání. Mimické signály nám poskytují informace o vnitřních emočních stavech. Obličej je také ukazatelem duševních stavů. Porozumění výrazu obličeje se využívá při odhalování lhaní a klamání. Známe mnoho signálů které signalizují lhaní: vyhýbavý pohled, přeříkání. Člověk, který chce lhát, se bude kontrolovat a udržovat oční kontakt. Dalšími ukazateli je méně časté mrkání. Tytéž mimické výrazy mohou působit v různých kontextech odlišně.[4] A také nesmíme zapomínat na rozlišné kultury. Souvisí to spíše s tím, jaké reakce jsou přístupné na veřejnosti než jiné vyjadřování emocí. Nesmíme zapomínat na fakt, že podle tváří poznáváme jednotlivé lidi. Výrazy tváře se naučíme rozeznávat brzy, avšak s tvářemi je to poněkud horší. Je to tím, že jen málo kdy vidíme dva stejné jedince. Avšak když na jednom poznáme, že se tváří spokojeně, na dalších nám to již bude jasné. Zde stojí za poznámku fakt, že již malé (čtyřdenní) děti rozeznávají matčinu tvář od jiných. Ze rtů můžeme také získávat informace a hlavně s nimi komunikovat.

-AŠ-

3 Tamtéž, str. 138

4 DEVITO, Josepph. *Základy mezilidské komunikace*. 1. vyd. Praha : Grada Publishing, 2001. ISBN 8071699888. s. 129.

Použitá literatura:

DOHERTY-SNEDDON, Gwyneth. *Neverbální komunikace dětí : Jak porozumět dítěti z jeho gest a mimiky*. 1. vyd. Praha : Portál, 2005. 197 s. ISBN 80-7367-043-7.

DEVITO, Josepph A. *Základy mezilidské komunikace*. 1. vyd. Praha : Grada Publishing, 2001. 420 s. ISBN 8071699888.

Tegze

Mimika [online]. 13.11.2007 [cit. 2007-11-19]. Dostupný z WWW: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Mimika>.

Jak se tváří

Na následujících obrázcích jsou vyobrazeny různé mimické výrazy. Otestovali jsme si členy Kabinetu knihovnictví, zda jsou schopni je identifikovat. Lidé z KISK :

1) **PhDr. Petr Škyřík**
2) **PhDr. Michal Lorenz**
3) **Mgr. Silvie Kořínková Presová, DiS.**
4) **Iva Dušová**

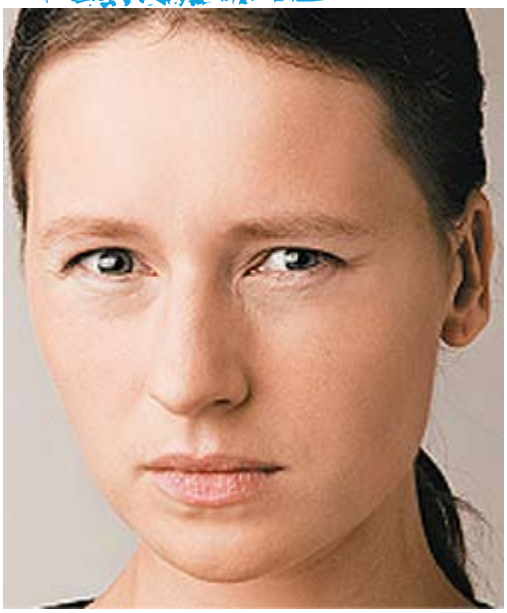

Odpovědi:

PhDr. Petr Škyřík - zlost

PhDr. Michal Lorenz - zlost (naštvaná, ty!)

Mgr. Silvie Kořínková Presová, DiS. - podezíravá

Iva Dušová - podezíravý pohled

Správné řešení - zlost

Odpovědi:

PhDr. Petr Škyřík - smutek, zármutek

PhDr. Michal Lorenz - naděje (doufající, kéž by…))

Mgr. Silvie Kořínková Presová, DiS. - zamyšlená

Iva Dušová - ustaraná, smutná

Správné řešení - Smutek

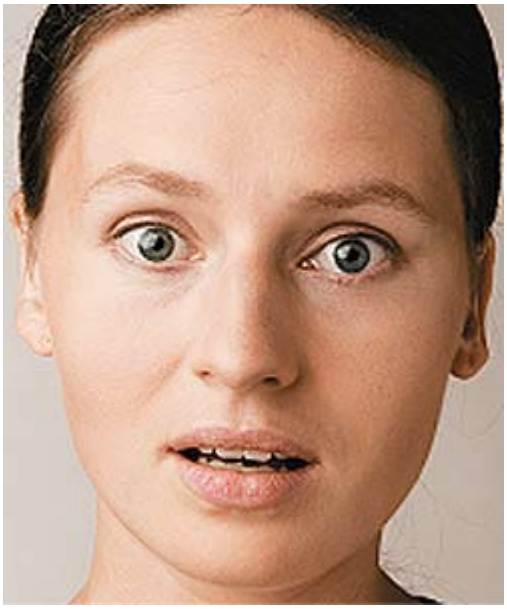

Odpovědi:

PhDr. Petr Škyřík - úžas

PhDr. Michal Lorenz - překvapení (fakt!?)

Mgr. Silvie Kořínková Presová, DiS. -nechápavý výraz (studenti druhého ročníku při cvičení na Selekčních jazycích 1)

Iva Dušová - překvapená

Správné řešení - Překvapení

Odpovědi:

PhDr. Petr Škyřík - zděšení

PhDr. Michal Lorenz - nepochopení – zaskočenost (nechápající, cože?)

Mgr. Silvie Kořínková Presová, DiS. - pozoruje nemorální čín

Iva Dušová - lekla se, nemile překvapena

Správné řešení - Strach

Odpovědi:

PhDr. Petr Škyřík - spokojenost

PhDr. Michal Lorenz - polichocení (emm)

Mgr. Silvie Kořínková Presová, DiS. - pousmání se nad něčím

Iva Dušová - spokojená

Správné řešení - Štěstí

Fotografie převzaty z http://www.women66.com/diskuze/viewtopic.php?pid=2774

-AŠ-

Křížovka

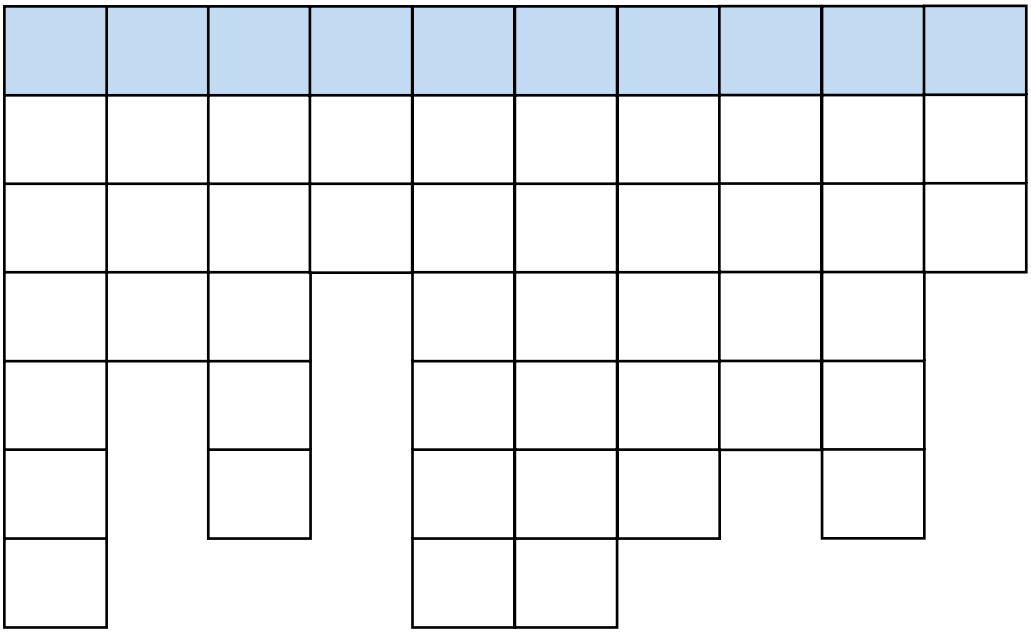

1) autor vítězného návrhu nové NKP

2) online katalog

3) softwarový balíček pro tvorbu elektronických kurzů

4) MDT

5) zkr. Nástroje a možnosti internetu

6) síť sítí

7) sytematický seznam knih

8) souborný katalog MUNI

9) autor Informace, komunikace a myšlení

10) e-learning na FF

autor -KM-

Slavní o komunikaci

Norbert Wiener: Jak mám vědět, co jsem řekl, dokud jsem na to neslyšel odpověď?

Reinhard K. Sprenger: Na začátku přišlo slovo. Hned po něm přišlo nedorozumění.

A.M. Lindbergh: Dobrá komunikace má stejně povzbuzující účinky jako káva a stejně obtížně se po ní usíná.

P.F. Drucker: To nejdůležitější v komunikaci je slyšet to, co nebylo řečeno.

R. Montgomery: Opravdu posloucháte, nebo jen čekáte na svou příležitost promluvit?

Neznámý autor: Řeč těla mluví mnohem více než slova.

Neznámý autor: Lidé mají jedny ústa, ale dvě uši. Někdo asi chtěl, abychom dvakrát více poslouchali, než mluvili. Někdo může namítnout, že je to proto, že poslouchání je dvakrát těžší než mluvení.

Ralph Wlado Emerson: Když oči říkají něco jiného než jazyk, zkušený člověk se spoléhá především na jazyk očí.

Citáty převzaty z http://citaty.legrace.cz/vypis.php?k1=45&str=7

-AŠ-

Redakce

šéfredaktor
Alžběta Škytová
217795@mail.muni.cz

redaktor a grafik
Filip Šubrt
217536@mail.muni.cz

redaktor a korektor
Kateřina Macková
217713@mail.muni.cz

redaktor
Barbora Buchtová
216424@mail.muni.cz

redaktor
Ivana Filoušová
190631@mail.muni.cz